

færdigt til dette Møde, og det er heldigvis ogsaa lykkedes.

Hvad Foreningsmærket skulde indeholde, kunde der ikke være nogen Tvivl om. Vi har jo i vort smukke Banners symbolske Billede vort Samlingsmærke. Materiale og Udførelse har derimod givet Anledning til mange Overvejelser og Forhandlinger. Resultatet er nu blevet, at Pigen med Guldhornet er udført i Basrelief paa en Broncemedaillon med en grøn Emaillekanth, hvori D. K.s Navn og Stiftelsesaar staar. Grønt er jo Haabets Farve, og D. K., der heldigvis har mange Resultater at opvise, har endnu mange flere Haab at søge opfyldt.

Hvorfor og hvortil vi skal have vort Emblem, er der ingen Grund til at komme nærmere ind paa nu; det gjorde vi os jo klart, da vi vedtog dets Anskaffelse. Der er derimod en Ting, som Fællesstyrelsen, naar den nu her ved overgiver Emblemet til D. K.s Medlemmer, ønsker at lægge Dem alle paa Sinde, nemlig at dets Betydning udelukkende kommer til at afhænge af dets Udbredelse. Naar det skal vække Interesse for D. K., naar det skal bære Vidne om vort Sammenhold, saa er det ikke nok, at en enkelt af os bærer det nu og da, — nej, vi maa alle bære det og helst — altid. — For at det skal være saa let tilgængeligt som muligt for alle, fremtræder det i en beskeden Skikkelse, men det er Udtryk for en stor Tanke, og vi kan alle bære det med Stolthed. Og hermed anbefaler jeg paa Fællesstyrelsens Vegne Emblemet paa det varmeste til D. K.s Medlemmer.

Efter at Fru Carstensen fra Talerstolen havde vist Dansk Kvindesamfund's Medlemsmærke frem, sang Forsamlingen følgende Hilsen til det (ogsaa skrevet af C. M.):

Fremtids Guld, gemt i Muld
kun med enigt Sind man vinder,
og om fælles Sag os minder
dette Mærkes Bronceguld.
Spredt i Landets Hjem det binder
som en Kæde Egn til Egn, —
lyst det skinner
som vort lyse Virkes Tegn.

6. Formanden aflægger Beretning.

Atter skal Dansk Kvindesamfund kaste Blikket tilbage og se, hvad det sidste Aar har bragt os. Vi havde vel alle haabet at komme til at fejre

den største Sejr, idet det en Tid saa ud til, at den Grundlov, der giver Kvinder Borgerrettigheder, vilde være bleven underskrevet paa Mændenes Grundlovsdag — d. 5te Juni. Dette Haab skuffedes, men det drejer sig kun om en Udsættelse — Sejren er os nu vis! Der sker ingen Grundlovsændring, uden at Kvinderne faar Valgret og bliver valgbare. Den Følelse giver en underlig Kraft, at den Tid ikke er fjærr, da Kvinderne faar det eneste Vaaben ihænde, der fuldtud kan sikre os Indflydelse paa Samfundets Udvikling.

Da Dansk Kvindesamfund ved at blande sig i Partiernes Kamp om det nye Grundlovsforslag vilde komme til at tage politisk Parti, hvilket vort upolitiske Program aldeles forbyder os, har Dansk Kvindesamfund intet foretaget sig i Anledning af Grundlovsforhandlingerne. Kun paa to ganske enkelte Punkter har vi anset det for vor Pligt at søge at hævde Kvindens Indflydelse.

Da det i Rigsdagen under Forhandlingerne om Grundlovsagen har været stærkt paa Tale, at nogle af Landstingets Medlemmer skulde repræsentere de forskellige Erhverv, syntes Dansk Kvindesamfund, at det var af Vigtighed, at *Husvæsenet* ogsaa blev repræsenteret, forat *Hjemmets* Interesser kunde finde en Talsmand i Landstinget, og vi indgav derfor et Andragende derom, som Klaus Berntsen ogsaa forelagde i Grundlovsudvalget, men da der ingen Erhvervsrepræsentation blev, faldt det jo bort.

I Anledning af, at der i Grundlovsforslagets § 8, der handler om Valget af en Tronfølger i Tilfælde af Tronledighed, bruges Ordet »Konge«, har Dansk Kvindesamfund indgivet et Andragende om, at dette Ord ombyttes med »Regent«, idet vi henviste til, at vor Historie bar Vidnesbyrd om, at en Kvinde lige saa vel kunde sidde inde med Statsmandsevner, som en Mand. Vort Andragende blev oplæst i Grundlovsudvalget, men Førsteministeren vilde forbigaa det i Tavshed, da Herman Trier, Kvindernes ridderlige Fortaler, spurgte ham, hvad han mente om denne Sag. Førsteministeren gav da det lidet fyldestgørende Svar, at »da vi havde en kraftig Kongeslæggt, var der ingen Udsigt til Tronledighed«, og at »nu fik Kvinderne dog saa meget ved den nye Grundlov, at de maatte være tilfredse.«

Ellers har Dansk Kvindesamfund

som hidtil betragtet det som sit særlige Kald: altid at holde et vaagent Øje med, hvor Kvinderne blev tilside-satte, og hvor der blev gjort dem Uret, og saa gøre Myndighederne opmærksomme derpaa.

Af de trykte Udvalgsberetninger vil De have set, at Dansk Kvindesamfund ogsaa i det sidstledne Aar har udført et stort Arbejde, og at der har været arbejdet ihærdig af de Udvalg, som Fællesmødet ifjor nedsatte. Men en hel Del Udvalg er ogsaa i Aarets Løb blevet nedsatte af Forretningsudvalget, naar dets vaagne Øjne saa, at der var Punkter, hvor Kvinder blev tilsidesatte. F. eks. har vi set, at i *Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret* her i København, der i langt overvejende Grad søges af Kvinder, var der slet ingen Kvinde valgt ind, hvilket absolut maa være til Skade for de arbejdsøgende Kvinder, og Dansk Kvindesamfund nedsatte saa sammen med Københavnskredsen et Udvalg til at undersøge, om der i Lov om Arbejdsanvisning findes noget til Hinder derfor. Udvalget kom til det Udslag, at Lovene ikke udelukker Kvinder fra at blive Medlemmer og har nu besluttet ved de næste Valg til Tilsynsraad at søge at gøre sin Indflydelse gældende for at faa Kvinder valgt ind i dette Raad.

I Anledning af, at *Husmandsloven* er bleven taget op til Gennemsyn i Rigsdagen, har Forretningsudvalget nedsat et Udvalg, som har udarbejdet et Andragende, der gaar ud paa, at gifte Kvinder bør have samme Adgang til Statens Husmandslodder som ugifte, saaledes at Ordet *ugift* i Par. 2 slettes og der i Stedet for tilføjes, at kun »en af de i en Husstand samtidigt levende Personer kan faa Husmandslod«, da det godt kan tænkes at faa stor Betydning for en gift Kvinde at kunne faa en *Husmandslod* at dyrke, naar Manden f. Eks. er svagelig, farer til Søs eller lignende.

Andragendet blev indgivet til Landbrugsministeren og Formanden for Folketingets Udvalg angaaende Husmandsloven, men der er kun paa et ganske enkelt, mindre væsentligt, Punkt blevet taget Hensyn til Dansk Kvindesamfund's Ønske.

Der er udsendt Skrivelser til vore Kredsformænd med Opfordring til at udtale sig om Dansk Husflids-selskabs Virksomhed paa deres Egn. Af Svarene fremgik det, at man de fleste Steder kun har Mænd i Styrelserne og kun sysselsætter